

RUSKI INWALID



SOBOTA.

18 Stycznia. 1819 r.

CZYLI

WIADOMOŚCI WOJENNE.

Treść. Wiadomości Kraiowe: Królestwo Polskie. Wiadomości Zagraniczne: Niemcy. Francya. Angliia. Danii. Norwegiia. Rozmaitości.

WIADOMOŚCI KRAIOWE.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Rozkaz Dzienny do wojska Polskiego.
w Kwaterze Głównej w Warszawie.

Dnia 21 Stycznia 1819.

ZANAYWYŻSZYM ROZKAZEM.

Przeznaczony zostaje.

w Piechocie w pułku 8 liniowym, Podporucznik Zabłódzki który pełnił obowiązki Adiutanta polowego przy byłym Generale Bdy Niesiołowskim, — do pełnienia tychże obowiązków przy Generale Bdy Blumer.

Przeniesiony zostaje.

w Korpusie Artylleryi i Inżynierów Podporucznik Flasiński, pełniący obowiązki Kassjera Brygady 2 pieszej, do Sztabu korpusu Artylleryi i Inżynierów.

Otrzymuią żądane Dymissye z pensyą.

w piechocie z pułku 8 liniowego, Kapitan Stefan Ułan, z pozwoleniem noszenia munduru.

Otrzymuią żądane Dymissye.

Dla interesów familiynych.

z Pułku 7 liniowego, Podporucznik Ludwik Ratomski.

z Pułku 5 liniowego, Podchorąży Klemens Monasterski, i z Pułku 1 Strzelców pieszych Podchorąży Łukasz Białowiejski, oba w stopniu Podporuczników, z pozwoleniem noszenia munduru.

Wykreślony zostaje z Kontrol.

Za przetrzymanie Urlopu i nie stawienie się w Pułku.

z Pułku 4 Strzelców pieszych, Podporucznik Hippolit Giedroyć.

Otrzymuią urlopy.

w Gwardyi Dowódcy Gwardyi, Generał Dywizyi Hrabia Wincenty Krasieński, na ty-

godni 6, rachuiąc od ²¹ Grudnia 181⁸, w ² Stycznia

Gubernię Kiiowską. — W Pułku Strzelców konnych, Podporucznik Kruszewski, na dni 45, w Gubernię Grodzieńską, i Podporucznik Dziekoński, na miesięcy 2, w Gubernię Podolską. — W Pułku Grenadyerów, Podporucznik Maszewski, na miesięcy 2, w Gubernię Mińską.

w Piechocie w Pułku 5 liniowym, Podporucznik Szołajski, na miesięcy 2, i w Pułku

4 Strzelców pieszych, Podporucznik Mniwski, na tygodni 6, oba do Gallicyi Austriackiej.

w Jeździe Dowódzca Dywizyi Ułanów, Generał Bdy Weyssenhoff, na dni 28, w Gubernie Grodzieńską i Wileńską.—W Pułku 2 Strzelców konnych, Major Suchorzewski, na dni 30, w Wielkie Xięztwo Poznańskie.—Przykommenderowany do Pułku 1 Ułanów, Major Gierałdowski, na dni 30, w Gubernie Wołyńską i Podolską.

w Korpusie Artylleryi i Inżynierów, w kompanii 4 lekkiej pieszej, Podporucznik Engelhardt, na miesiąc 1, w Gubernie Grodzieńską.—W Batalionie Saperów, Podporucznik Chłopicki, przedłużenie Urlopu na miesiąc 2.

NACZELNY WÓDZ
(podpisano) K O N S T A N T Y.
W. X. R.

Zgodno z Oryginałem
Generał Szef Sztabu Głównego *Toliński*.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

WIELKIE XIĘZTWO POZNAŃSKIE.

z Poznania, 7 Stycznia.

Wielkie Xięztwo nasze uszczęśliwione znowu było przejazdem N. Cesarzowej *Maryi*, powracającej do Rosyi.—Dnia 28. z. m. z południa o godzinie 4tej stanęła na granicy we wsi *Neuteich*; odprawiła nocleg na 29ty w *Pile*, następujący w *Bydgoszczy*, a dnia 30 z południa o godzinie 1wszej stanęła w *Toruniu*, po obiedzie w *Grudziądzu*, przejechawszy 31 mil w naszej prowincyi. Całej podróży szczęśliwe towarzyszyły wypadki. Pogoda ze wszęch miar przyjazna i droga wyborna dozwalały prawie co pół godziny odbyć milę iazdy. JW. Jenerał *Thumen* i naczelny Prezes *Zerboni di Sposetti*, mieli zaszczyt przyymować N. Cesarzową na granicy W. Xięztwa i przeprowadzać Ją do *Torunia*. Na wszystkich stacyach rozstawione były oddziały iazdy. Z mrokiem kagańce i niesione pochodnie oświecały drogę.

W całej tej podróży N. Cesarzowa była wesołą; podczas śniadania i obiadu, iako też przepręgów, raczyła wiele i uprzejmie rozmawiać z JWW. Jenerałem i naczelnym Prezesem. Na odjeździe z *Bydgoszczy* oświadczyła: *Powtórnie tu tak dobrego doznałam przyjęcia. To samo powtarzają otaczające mnie osoby. Czuję to*

iż tak serdeczne przyjęcie tylko prawdziwe wrażenie przyjaźni zrodzić jest zdolnem.

Dnia 29 na przeprzegu w *Grabowie* (między *Pitą Wierzęcą*) mnóstwo kolonistów Niemieckich cisnęło się tak bardzo ku powozowi N. Cesarzowej, iż im kazać musiano na bok ustępować. Spostrzegłszy to N. Cesarzowa, rozkazała ich przywołać i wdała się z nimi w szczegółową rozmowę względem ich osady i gospodarstwa. Zadała od nich kęs chleba, który koloniści wypiekała z mieszaniny żyta i ziemiaków, skosztowała go, znalazła smacznym, oddała go nazad własną ręką i kazała ich obdarzyć. Spostrzeżono z radością, iż ludzie ci, skoro powóz ruszył, nie o podział pieniędzy, lecz o to niewinną wszczęli między sobą zwadę, iż każdy pragnął posiadać odrobinę owego chleba, który Cesarzowa skosztowała.—JW. Naczelny Prezes upatrzwszy sposobną chwilę, namienił N. Pani o tem, co Ją szczególnie zainteresowało.

NIEMCY.

z Wiednia, 5 Stycznia.

Dwór nasz przywdział żałobę na dni dwanaście z powodu śmierci Królownej Polskiej a Xiężniczki Saskiej *Maryi Elżbiety*, babki cioteczney Cesarza naszego, i z powodu śmierci młodego Xięcia *Anhalt Gothen*.

Gdy Cesarz ALEXANDER oglądał tutejszy dom inwalidów, zastał w nim go letniego inwalidę z pułku swego Austriackiego, który temn Monarsze historią pułku dokładnie opowiedział. Nazywa się on *Stuhlmeiller*. Gdy go Monarcha spytał, czyli zna terazniejszego właściciela pułku? *Nie Panie Jenerale* odpowiedział, *styszałem tylko, że jest nim Cesarz ALEXANDER, ale go nieznam, a żyć bym sobie poznać*. Gdy Monarcha dał mu się poznać, uradowany starzec prosił aby mu wolno było ucałować ręce Monarsze, na co Cesarz odpowiadając, pocałował w twarz starca. Ta dobroć serca i łaskowość potężnego Monarchy wszystkich mocno rozrzuwiła. Nazajutrz posłał Cesarz temuż inwalidzie sto dukatów w złocie.

FRANCYA.

z Paryża, 2 Stycznia.

Przemiana Ministrów iaka w tych dniach nastąpiła we Francyi, należy do najważniejszych epok Królestwa tego i jego rządu. Wszyscy rozumieją, że odtąd, żadne już niemogą zayść przeszkody w dążeniu Francuzów ku pomyślności. Latwo można było

przewidzieć, że rozmaici stronnicy porażeni tak niespodzianym wypadkiem, będą się starać wystawić rzeczy w zupełnie innym widoku iak są rzeczywiście. Rozumieć iednak należy, że wszystkie z tego powodu czynione starania, i narady *extra-royalistów* zostaną bezskutecznymi. Uszanowanie dla Hrabiego *Decases* stało się powszechnem, równie iak zdanie, że jest nayspieszszym obrońcą praw narodu i karty konstytucyjney.

Następujące szczegóły, mogą służyć pewnym rodzajem objaśnienia tak niespodzianych odmian w Ministerstwie naszym. Na posiedzeniu dnia 23 Grudnia, po kilku dziennem spokojnym milczeniu i zgodzie między Ministrami wsczęła się gorąca sprzeczka iakiego systematu rząd powinien się trzymać. W skutek której wszyscy Ministrowie podali do Króla proźby na piśmie, prosząc o uwolnienie od służby, a każdy swoje podając przyczyny. Nazajutrz Król uwolnił naprzód Pana *Decases* i *Gouvion St Cyr*. A w kilka godzin wszystkich innych Ministrow wyjąwszy iednego Xiążęcia *Richelieu*. Ten ostatzi otrzymał zalecenie ułożenia nowego Ministerstwa. Tegoż wieczora *Lauriston* i *Villeil* byli mianowani. Nazajutrz rano nastąpiły mianowania P. P. *Cuvier*, *Simeon* i *Mollien*. Jednakże takowe postanowienia Królewskie niebyły ieszcze ogłoszone; gdyż z nowo-mianowanymi Ministrami odbywały się rozmaite układy. *Cuvier*, *Simeon* i *Mollien* wyraznie nieprzyjęli takowych nominacyi. *Villeil* i *Lauriston* za tymże poszli przykładem, iak skoro dowiedzieli się, że inne trzy Ministeria poruczone zostały osobom przeciwnego im systematu politycznego. Tegoż dnia uwolniono kilku radców państwa. Aby iednakże niebyło przerwy w sprawach, Ministrowie już uwolnieni, zwołani byli w dniu 26 i pracowali każdy w przedmiocie swojego Ministerstwa. Tegoż wieczora Hrabia *Decases* miał długą i sekretną rozmowę z Królem. Xiąże *Richelieu*, niemogąc doprowadzić do skutku urzędzenia nowego Ministerstwa, prosił o uwolnienie od służby i takowe w dniu 27 otrzymał. Nazajutrz toż poruczenie przełożonem było Hrabieciu *Decases*, który niechcąc go przyjąć, podał za kandydata przyjaciela swojego P. *Dessolles*.

Król przyjął ten projekt, chociaż z razu miał na to kogo innego w widoku. Niektórzy z pomocników Sekretarzów stanu podobnież są uwolnieni od służby i miejsca ich zajmują drudzy. Miejsca prefektów pod

prefektów i inne tym podobne, zajmowane dotychczas wyłącznie przez *extra-royalistów* niechybnie będą zajęte przez inne osoby należące do systematu terazniejszego Ministerstwa.

Powiaadaia, że sam Xiąże *d'Angouleme* wpływał do wyboru nowych Ministrów.; w czasie albowiem podróży swoich, miał porę zastanowienia się nad duchem terazniejszego powszechnego sposobu myślenia. P. *Desserre* terazniejszy Kanclerz i stroż pieczęci służył niegdyś w Woysku Kondeusza i chociaż w roku 1815 znowu był opuścił Francyyiā; nigdy iednakże nienależał do partyi *extra-royalistów*. (Ta okoliczność była powodem, że wczasie ostatnich wyborów prezydenta przedstawiono mu Pana *Rare*.)

ANGLIJA.

z Londynu, 2 Stycznia.

Okręty Angielskie wysłane do bieguna północnego, przekonały się, iż morze w stronie wschodniej i północnej zatoki *Baffin*, ma od 26 do 400 sążni głębokości, a w stronie zachodniej, od 26 do 1050 sążni.

W wiliā Bożego Narodzenia, żona pewnego szewca tutejszego, mająca 59 lat, nie będąc w ciąży przez 35 lat, porodziła bliźnięta.

Podrózny nazwiskiem *Bodeck* powrócił niedawno z głębi Afryki do Anglii. Doznał wiele trudów i przeszkod, lecz ie szczęśliwie pokonał. Bawił 6 miesięcy w kraiu *Ashantees*. Przez połowę tego czasu siedział w ciemnem więzieniu, oczekuiąc śmierci w lada chwilę. Często w nocy prowadzono go do Króla tamecznego, który się o podróży jego i zamiarze iey wypytywał. Jedną razą wyszedł naprzeciw niego Król na połowę drogi. Pozyskawszy nareszcie P. *Bodeck* ufność jego, i zupełnie się usprawiedliwiwszy, otrzymał pozwolenie bawienia 3 miesiące u dworu, i zasięgania wiadomości o wszystkim co tylko ważnem byǳ użna.

DANIA.

z Kopenhagi, 5 Stycznia.

Zeglarze Rossyjscy, którzy mieli nieszczęście doswiadczyć rozbicia się okrętu w okolicach Skagen, udali się do miasta tutejszego w dniu 30 przeszłego miesiąca z Alborga i będą zimować na okręcie liniowym: *Ludwika Augusta*, znajdującym się już w tym przedmiocie w porcie tutejszym. Kapitan Komandor *Rachmanów*, do dowodztwa które-

go należą pomienieni żeglarze, przybył tu w dniu 3. b. m. z Adutatem swoim *Meller* i Porucznikiem służby Duńskiej *Lundo*.

NORWEGIIA.

z *Chrystianii*, 2 Stycznia.

W okolicach *Drammen* do ostatnich dni Grudnia najmniejszego znaku zimy nie było to jest ani mrozów, ani sniegu a następnie ani lodów. Przez cały ten czas trwało umiarkowane ciepło iakie zwyczajnie bywa w Maiu.

ROZMAITOŚCI.

Granice, obszerność i liczba mieszkańców Czarnogórze. (Monte negro)

Strefa.

Wilgoć powietrza, zimno i słoty nie są przyszkodzą temu wojennemu narodowi. Powietrze świeże i zdrowe; zimową porą będąc należycie suchem; znacznie wpływa do ukształcenia ciała kraiovców zdrowem, wytrzymałem silnem i zdatnem do wytrzymania niesłychanych trudów i pracy. Upały letnie bywają łagodne wiatrem wschodnim; który zawsze się poczyna o południu i trwa do wieczora. Czarno gorale dochodzą głębokiej starości. Widziałem 70 letnich przy dobyciu Raguzy; upewniano mnie, że sto lat życia nie jest u nich rzeczą rzadką.

Choroby.

Czarno-gorale rzadko chorują; winni to są swojej wstrzemięźliwości, czystości powietrza, a najbardziej życiu porządnemu pracowitemu. Niema u nich zwyczaju przepędzać nocy na balach i tańcach do zupełnego z siłą spadnięcia. Namiętności ich niezapalają się teatralnemi reprezentacyami; nieznają żadnych wymysłów rozpieszczonego naszego smaku. Dla tych to przyczyn nieznane nawet u nich i same nazwiska niektórych zwyczajnych u nas chorób. Leczenie bolenia głowy, gorączki z przeziębienia, kolek i innych niemocy, przytrafiających się w czasie marszów, odbicia promieni słonecznych, lub wiatrów zatrzymujących nagle transpiracyją, zostawiają samemu przyrodzeniu, lub też zapobiegają ziołami. Samo doświadczenie, nauczyło niektórych leczenia ciężkich nawet chorób, najprostszemi środkami i ta znajomość przechodzi od oycy do syna, trzymając się niektórych tylko rodzin. Mają między sobą biegłych chirurgów, jeżeli

tak nazwać można ludzi zręcznie wstawiających wywinięte kości. Leczenie ran, warte jest szczególnej uwagi. Do lekkich przykładają paieczynę, mech i szarpią, do małych zarznięciów i zadrasnień liść bluszu lub czosnok. Do ran ciężkich przykładają kartaplazmy z ziela znanego u nas pod nazwaniem *brat i siostra*, gniotąc takowe między dwa kamienie; niektórzy posypują te kartaplazmy solą, od czego rany zupełnie się goją w przeciągu dni piętnastu. Nieznają użycia lancetów, a puszczają krew iak u nas koniom z zaucha lub ikry, przerzynając brzytwą. Kiedy cierpią ból głowy od napalenia słonecznego, puszczają sobie krew z nosa, a to osobliwszym sposobem: Sciskają szyję sznurkiem mocno, i uderzają po nosie papierem zwiniętym w trąbkę, lub trawą. Pomimo grube pokarmy, ustawiczne marsze, głód, niewygody, i t. d. pędzą iednakże spokojne i wesołe życie bez żadnych przypadków. Życie proste, wolne, bez intryg i kłopotów zachowuje ich zawsze w zdrowiu.

(*Dalszy ciąg iutro.*)

Arthur *Wellington* zaszczycony jest następującemi godnosciami i ozdobami mocarstw Europejskich. Jest Xiążęciem, Hrabią *Wellingtonem*, Margrabią *Douro*, Baronem *Douro* i *Wellesley*, Marszałkiem i kawalerem orderu Podwiązki w Anglii Xiążęciem *Vittoria*, Margrabią *Torres Verdas* Hrabią *Vimeira*, kawalerem wielkiego krzyża orderu wieży i miecza w Portugalii; Grandem pierwszej klasy, Xiążęciem *Ciudad Rodrigo*, kawalerem orderu złotego Runa. Komandorem orderu S. Ferdynanda, i Jenerałnym kapitanem woysk Hiszpańskich: Xiążęciem *Waterloo*, Marszałkiem i kawalerem nappierwszego orderu Niderlandzkiego; Xiążęciem *Bremoy* (?) i kawalerem orderu S. Ducha we Fracyi; Marszałkiem i kawalerem orderu pierwszej klasy S. Jerzego w Rosyji; Marszałkiem i kawalerem orderu orła czarnego w Prusiech; Marszałkiem i kawalerem orderu *Maryi Teresy* w Ausryi, kawalerem Szwedzkiego orderu miecza, Duńskiego orderu Korony Rucianey; ogółem, ma on siedm rozmaitych buław Marszałkowskich, które mu najmniej sto tysięcy talarów rocznego dochodu przynoszą.

W PETERZBURGU.

w drukarni wojennej Głównego Sztabu JEJO CESARSKIEJ MŚCI.